

- [Om LitteraturNu](#)
- [Redaktion & Skribenter](#)
- [Kontakt](#)

Søg

- [Anmeldelser »](#)
- [Artikler »](#)
- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Tilværelsens ulette liderlighed – Sofie Diemer LOL-LITA

Af

[Victor Ovesen](#)

– 12. juli 2016 Arkiveret i: [Anmeldelser](#), [Digte](#), [Højdepunkter](#), [Skønlitteratur](#)

Med sin kønskulrede digtbog har Sofie Diemer begået en fin og forpustet debut. Det er 2016, og ensomheden kan stadig ikke knaldes væk.

Citat

jeg lægger fødderne
i en pøl af squirt
i fodenden
af MR. MAGICS dobbeltseng

forestiller mig
at jeg går i vandkanten
at mit ego
kan holde til at hedde
squirtprincess2001 på Insta

jeg kan ikke holde op
med at føle mig lidt
som gud
ved tanken om
at min squirt
en dag vil fordampe
ligge som en sky
over alle de mænd
jeg tænker på

en dag vil skyen fortættes
og min squirt
vil regne ned over dem

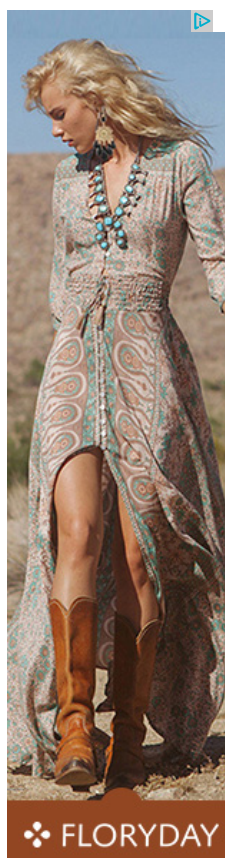
MAKE IT RAIN
BITCHES
\$\$\$\$

Blandt den forminteresserede litteratur der udkommer i disse år, er der en bevægelse, der tager teten op fra den fortrinsvis amerikanske Alt-Lit-generation. I en nøddeskal er det en litteratur, der kritisk poetiserer forbrugsvarer og sociale medier, men som også jonglerer med naivitet, ironi og ungdommeligt følelsesladede metaforer – ofte med bekendelser af ensomhed som hovedærinde. Lige her har forlaget Gyldendal fingeren på pulsen og bærer ved til det unge bål med udgivelsen af Sofie Diemers debut LOL-LITA.

Lolitafiguren er for længst blevet en inciterende og kontroversiel arketype i popkulturen. Navnet er som bekendt afledt af *Dolores*, og den sorg og smerte der ligger i navnet, bliver i LOL-LITA udfoldet i et samtidsunivers med et poetisk inventar af SMS'er og likes, men også madneuroser og liderlighed. Diemer tager figuren på, så at sige, som et poetisk *jeg*.

– forestiller mig/ at der er én ude i cyberspace/ som svarer på alle vigtige sms'er/ der bliver slettet/ pga manglende overskud

Denne slags litteratur er ikke mindst interessant som udfordring til den forestilling, der trods alle litteraturhistoriens gendrivninger bliver ved med at dukke frem: at poesien er et særlig fornemt fænomen, som kun hører hjemme i en ophøjet sfære.

Fakta

- Forfatter: Sofie Diemer
- Titel: LOL-LITA
- Sider: 76
- Pris: 150,-
- Forlag: Gyldendal
- ISBN: 9788702187588

[Køb bogen hos SAXO.com](#)

Billeder

Personligt har jeg sympati for det modtræk det er, at slippe poesien løs, også i de mest low-brow momenter af tilværelsen:

– jeg laver en YouTube-video/ den hedder elsk dig selv/ og handler om at du skal finde en mand/ som kan elske dig/ så du ik selv behøver// jeg laver fingermaling/ rører mig selv de steder ingen rører mere/ jeg er fuld af røde streger som et forkeret stavet/ ord i Word

Hver generation opfatter sin livsverden og sin kontekst anderledes end den foregående og må formulere sit eget rum at bekende sig fra. Og som det var tilfældet i Caspar Erics [7/11](#), er rationalet med den offensivt profane og til tider åndssvage stilistik, at døren til dét rum må sparkes ind. Når de fungerer bedst, formår lol-elementerne og det konfronterende at skabe en retorisk inddæmning, der skaber plads til nogle patetiske metaforer:

– jeg husker/ MR. MAGIC sagde/ da han var helt inde i mig/ at det var som om/ han stødte på noget/ jeg sagde/ at det var/ havet

Det burde jo egentlig ikke fungere, men ender med at gøre det alligevel. LOL-LITA dyrker denne afstand mellem det lyriske og det lamme. Den alt for kolossale metafor om det indre hav forløses, så at sige, i *squirting*-billederne (jf. bokscitatet).

Snarere end at konkurrere med litteraturhistorien på komplekse billeddannelser, er det da også den personlige psykologi, der er det mest presserende. For på trods af det frivole og overgearede univers er LOL-LITA-jeget stadig en fortvivlet skikkelse. Hun kæmper en brav kamp mod sit skrantende selvværd. Hun står mellem tre mænd, den følsomme og forelskede MB, kærlighedsobjektet BAN THE MAN og den ældre og erfarne MR. MAGIC, og hun slås relativt forgæves for at bruge deres forskellige blikke på hende til noget konstruktivt ('jeg har svært ved/ at håndtere det der/ nuelskerjegdigsomduer').

Lige så kulret og insisterende LOL-LITA er, så synes jeg, at den vidner om en desillusion i ungdomskulturen. Man kan få tanken, at poetiseringer af SMS'en og Instagram-kontoen repræsenterer det sidste håb om transcendens mellem mennesker. Det er egentlig med en vis tristesse, jeg skriver dét – for er de sociale medier ikke også med til at konsolidere *afstandsbaseeret* kommunikation som en normal? For eksempel:

– MR. MAGIC har et/ bidemærke på skulderen/ det er ikke mig/ der har lavet det/ det gør ikke/ noget lige nu/ jeg lader fingeren/ glide hen over det/ får lidt følelsen af/ at læse andres sms'er

Det medierede bliver glødende intimt, og det kropslige bliver banalt. En del af projektet er – som i bokscitatet – at give det feminine begær en taleplatform. Her vil bogen nok dele vandene, men jeg glæder mig over den lille private fornøjelse, Diemer tager sig her, i poetiseringen af kropsvæsken. Hatten af (men måske paraplyen op) for det vamlens empowerment.

Når det første chok fra fastfoodorienterede sexfantasier og påtrængende instagram-notifikationer har lagt sig, synes jeg dog, det kan svinge lidt, hvor velintegreret lol-elementerne virker. Når jeget bekender sig som en 'lolcat' og så videre, kan det godt føles lidt påmonteret og næsten allerede dateret. Samtidig kan det ærgre mig, når det endelig skal være, at strategien ikke er mere radikal, end den er – at grænserne mellem krop og teknologi ikke udfordres endnu mere, at de transkriberede emojis i bogen ikke optræder som ikoner, etc.

Jeg er også ret meget i tvivl om det emotionelle forløb, LOL-LITA-figuren går igennem. Spørgsmålet er, om hun er en afstumpet figur, eller om det er anerkendelsesbehovets relative umodenhed, der ender med at gøre hende emotionelt nærsynet. Med de spørgsmål kan man sige, at der er en stor del at hente i Diemers debut. Med sit fokus på sex og selvværd i det 21. århundrede er LOL-LITA – og beslægtede titler – en gave til gymnasielærere og lignende. Måske er det også netop det fine ved bogen, at den vil tale om emnerne på en måde, som er tilpas upædagogisk og *Not Safe For Work* til at den føles ærlig.

Synes godt om 41 personer synes godt om dette. [Opret en profil](#) for at se, hvad dine venner synes godt om.

Nyeste anmeldelser i kategorierne [Digte](#),

- [Månelanding i bogeskoven – Morten Chemnitz BINDINGERNE](#) · 04-07-2016
- [Hvor mange måder er der at lide på? – Anders Abildgaard IBIS](#) · 22-06-2016
- [Biologisk ubalance – Glenn Christian VIBRIO](#) · 13-06-2016
- [Udvidet åbningstid – Peter Laugesen BREV TIL EN MALER](#) · 06-06-2016
- [Digteren som linjedanser – Pejk Malinovski DIGTERNE](#) · 20-05-2016

Sofie Diemer. Fotograf: Lærke Posselt, 2016.

- [Facebook](#)
- [Twitter](#)
- [RSS Feed](#)

Copyright 2015 · LitteraturNu · All Rights Reserved

u

Læs også

- [Den store armbevægelses skygge – Sternberg GULDALDERDIGTE](#) · 25-04-2016
- [Til skaberens fulde tilfredshed – Simon Grotrian FUGLESTJERNEGYNGE](#) · 26-10-2015
- [Og? – Baltazar Castor OG – FORSLAG](#) · 12-10-2015
- [We need to talk about Bjørn – Bjørn Rasmussen MING](#) · 21-09-2015
- [Tung som en bogs sværte – Jonas Rolsted ABANDON GREEN LANGUAGE](#) · 08-09-2015

Tags: [digte](#), [gyldendal](#), [LOL-LITA](#), [Sofie Diemer](#)

Om Victor Ovesen

Victor er Cand.mag i Litteraturhistorie, med speciale i blandt andet naturdigtning. Født i Aalborg i 1987, og serielt ulykkeligt forelsket i guitarer han ikke har råd til.

[Skriv til Victor](#)

Ingen kommentarer

Vær den første til at kommentere på denne artikel!

Skriv et svar

Din e-mailadresse vil ikke blive offentliggjort. Krævede felter er markeret med *

Navn *

E-mail *

Websted

Ja, I må gerne sende mig nyhedsbrevet